

Župa Svetog Vida Vidovec

Prva korizmena nedjelja - C

10. ožujak 2019.

Informativni listić župe, godina 15. broj 10.

Evandjelje: Lk 4, 1 - 13

U ono vrijeme: Isus se, pun Duha Svetoga, vratio s Jordana i Duh ga četrdeset dana vodio pustinjom, gdje ga je iskušavao đavao. Tih dana nije ništa jeo, te kad oni istekoše, ogladnje. A đavao mu reče: »Ako si Sin Božji, reci ovom kamenu da postane kruhom.« Isus mu odgovori: »Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu.«

I povede ga đavao na visoko, pokaza mu odjednom sva kraljevstva zemlje i reče mu: »Tebi ću dati svu ovu vlast i slavu njihovu jer meni je dana i komu hoću, dajem je. Ako se dakle pokloniš preda mnom, sve je tvoje.« Isus mu odgovori: »Pisano je: 'Klanjaj se Gospodinu, Bogu svomu, i njemu jedinomu služi!'« Povede ga u Jeruzalem i postavi na vrh Hrama i reče mu: »Ako si Sin Božji, baci se odavde dolje! Ta pisano je: 'Anđelima će svojim zapovjediti za tebe da te čuvaju.' I: 'Na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen.'«

Odgovori mu Isus: »Rečeno je: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!« Pošto iscrpi sve kušnje, đavao se udalji od njega do druge prilike.

Isusove i naše kušnje

Uskrsni ciklus liturgijske godine možemo promatrati kroz dvije prepoznatljive crte Isusova života: kušnje u pustinji i rane na tijelu Uskrsloga. I jedno i drugo ima presudnu važnost u razumijevanju Isusa Krista. Bez razumijevanja teško je svjesno prionuti uz Uskrsloga i svjedočiti njegovu blizinu u našem životu. Za kršćane su Isusove kušnje u pustinji od velike važnosti. Nije riječ o pukom ukrasu prve korizmene nedjelje, već o vrelu na kojem crpimo razumijevanje našeg držanja u životnim situacijama. Boraveći u pustinji „četrdeset dana i četrdeset noći“ Isus postaje ogledalo u kojem možemo prepoznati sami sebe u stanjima u kojima se od nas očekuje da donosimo odluke povezane s našim urođenim ili stečenim mogućnostima. Važno je uočiti da novozavjetni tekstovi stavljaju Isusove kušnje nakon krštenja na Jordanu, a prije javnog djelovanja. Pustinja se u Isusovu životu ne događa bez razloga. Jasno se kaže da je Duh Isusa vodio pustinjom. Ista ona snaga kojom je Isus djelovao, tom snagom Isus ulazi u pustinju. I već slutimo da se ovdje valja otvoriti bogatstvu razumijevanja ovog ulomka. Ovdje se valja odmaknuti od pukog geografskog poimanja pustinje i naslutiti da je riječ o pustinji kao slici našega života kad se pokazuju krajnji temelji naše egzistencije. Pustinja je starozavjetnim ljudima slika za stanja i uvjete s kojima se susreće svatko od nas. Kroz pustinju su Židovi oblikovali svoj identitet. U njoj se dogodio Savez, ali i Zlatno tele. Pustinja je mjesto umiranja, ali i spasonosna pogleda prema mjedenoj zmiji. Ući u pustinju značilo je izdržati napetost između vjernosti Bogu i đavolskim zavodnjama. S druge strane, otvoreno nebo na Jordanu znak je da se u Isusu iz Nazareta objavljuje Božji glas, da slušajući Kristovu riječ čujemo Boga, da Isus svjedoči Očevo držanje prema svakom čovjeku. Stoga je jasno da je u izvještaju o Isusovim kušnjama rečeno ono što opisuje hod vjere svakog Kristova vjernika. Što smo više otvoreni Božjem Duhu, više smo uvedeni u ona stanja u kojima se očekuje da svjedočimo svoju oslonjenost na Boga. Pustinja je posljedica otvorenosti vodstvu Božjega Duha. Isus je kušan u onome u čemu je njegovo poslanje, a mi smo kušani u onomu u čemu smo „najbolji“, tj. u našim sposobnostima. To će reći da se napast sastoji u izokretanju mogućnosti tako da one postanu sre-

dstvo zloporabe tuđih očekivanja kako bismo se okoristili i sebe uzdigli nad druge. Luka ne piše kroniku o jednom događaju, već o unutarnjem sukobu kojeg je Isus kao pravi čovjek morao proći na putovima javnog djelovanja od Galileje do Judeje.

Izgladnjela duša

Đavao se predstavlja kao onaj koji ima razumijevanja i želi dobro, odnosno nudi najsmislenije rješenje u stanju pustinjske gladi. Zašto? Đavao napastuje Isusa u onome u čemu je Isus najbolji, a to je njegovo bogosinovstvo. „Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje postane kruhom“. Isusova glad slika je svih naših potreba i nemoći kojima smo pogođeni. S druge strane pustinja je mjesto gdje nije moguće očekivati kruh, gdje treba naći kakav-takav izlaz iz neke ugroze. I mi smo često u kriznim stanjima u kojima smo pogođeni nedostacima koji mogu poljuljati našu čvrstoću i sigurnost, kao i povjerenje u Božju blizinu. Ova kušnja nedvojbeno podsjeća na različita stanja u kojima se nalazimo, bilo kao društvo bilo kao pojedinci. Kako ćemo se pritom postaviti, pitanje je koje otkriva kušnju koja pogađa svakoga od nas. Doći do kruha i više je negoli potrebno, no pitanje je načina kojim se to postiže. Način dolaska do kruha – a kruh je ovdje slika svih egzistencijalnih potreba – najbolje otkriva kojim se kruhom duša hrani. Isusu je ponuđena mogućnost da zloupotrijebi mesijanska očekivanja svoga naroda i da izokrene poredak stvari kako bi uspio. Isus ne niječe kruh. Njegov je odgovor jasan: „Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta.“ Glad i nadalje ostaje težak problem i ne smijemo zanemariti egzistencijalne potrebe. No, glad ne smije skrenuti pogled s onoga čime se duša hrani. I kad kruha bude do mile volje, ostaje i nadalje pitanje izgladnjele i zapuštene duše koja svoju glad ne može liječiti nagomilavanjem dobara. Nažalost, nama je svojstveno da to prekasno shvatimo. Zato u sadašnjem trenutku, ma koliko to izgledalo smiješno, ne smijemo ekonomsko stanje shvaćati kao mesijansku nadu, a reklamne promidžbe kao radosnu vijest o životu ispunjenom dokolicom i rasonodom. Živjeti iz vjere u snagu Božje riječi ne znači nijekati važnost svega onoga što uzdrži naš život. Bića smo kojima je potrebno više od kruha. Da bi to bilo moguće potrebno je živjeti od Božje riječi. Tek po njoj prepoznajemo svoj pravi život.

Vrh hrama i dno srca

„Đavao ga tada povede u Sveti grad, postavi ga na vrh Hrama i reče mu: ‘Ako si Sin Božji, baci se dolje!’“ To što smo u srcu Svetoga – a Hram je bio ono najsvetije u židovstvu – ne znači da smo tamo prispjeli vođeni Božjim Duhom. Različiti su motivi koji nas dovede u blizinu Svetoga. Uz to, možemo umisliti da je dovoljno biti u okruženju Svetoga, imati pokriće poznanstvima, običajima, nasljeđem itd. No, poruka je jasna: ne znači da sam Bogu vjeran zato što sam okružen Svetim ili na mjestu koje čuva i svjedoči za Sveto, već se vjernost Bogu očituje po raspoloženju srca koje živi od Svetoga u trenucima kad nam se nudi mogućnost probitačne zloporabe Svetoga u vlastitu korist. Uzaludno je doseći vrh Hrama, ako se u dnu srca ne nastani Bog. Posljedice mogu biti razorne za nas i našu okolinu. Uostalom, vidljivo je to posvuda. Ovdje je važno uočiti da đavao citira Sveto pismo. Služi se Pismom kao vrstan teolog, ali ne služi Bogu o komu Pismo svjedoči. Toj napasti i mi često robujemo. Vidljivo je da đavao ne predstavlja Pismo u njegovoj naravi kao svjetlo koje rasvjetljuje stazu života, već kao izvor koji zaslepljuje i uvodi u fanatizam. Ovdje je

O G L A S I

HODOČASĆE U NACIONALNO SVETIŠTE SV. JOSIPU U KARLOVCU BITI ĆE 19.03.2019. (UTORAK). CIJENA AUTOBUSA JE 60 KN. PRIJAVE KAO I SVAKE GODINE ANICI MELNJAK I SNJEŽANI PTIČEK. POZIVAJU SE PRVOPRIČESNICI I NJIHOVI RODITELJI DA SUDJELUJU NA KRIŽNOM PUTU I SV. MISI U PETAK 15.03. U VIDOVCU. POSLIJE TOGA BITI ĆE RODITELJSKI SASTANAK

ŽUPNA KATEHEZA:

PRVOPRIČESNICI – VIDOVEC (3. a i b) – srijeda u 14.30 sati – NEDELJANEC (3. c) – srijeda u 15.30 sati

KRIZMANICI – VIDOVEC (8. a) – utorak u 14.30 sati (8. b) – utorak u 15.20 sati

– NEDELJANEC - četvrtak u 15.30 sati

Ženidbeni navještaj:

Dražen Žmegač, sin Vlade i Štefice Žmegač, r. 1988. iz župe Vinica i Marina Kos, kći Ignaca i Ljubice Kos, r. 1990. iz župe Vidovec.

Vid Blažeković, sin Božidara i Vesne Blažeković, r. 1991. iz župe Vidovec i Josipa Brezovec, kći Tihomira i Dubravke Brezovec, r. 1996. iz župe Vidovec.

10. 03. 2019. PRVA KORIZMENA NEDJELJA

8h. VIDOVEC – za župljane

9h. NEDELJANEC – KRIŽNI PUT

9i30h. NEDELJANEC + Melnjak Tatjana

11h. VIDOVEC + ob. Mijo Košić

15h. VIDOVEC – KRIŽNI PUT

11. 03. Ponedjeljak Tvrtko, Blanka	18 h. VIDOVEC + Ivan, August i Jelisava Hleb – <u>daje ob. Dragutina Hleb</u> + ob. Priher, ob. Petric – daje Gabrica Brko
12. 03. Utorak Maksimilijan, Bernard	18 h. VIDOVEC + Terezija Vida, Franjo i Helena Melnjak – <u>daje Stanko Melnjak</u> + Franjo, Marta i Nada Križanec, Vjera Novak – <u>daju djeca</u>
13. 03. Srijeda Kristina, Patricija, Ratka, Sabina	NEDELJANEC 16:25 h. – DEVETNICA SV. JOSIPU 17 h. SV. MISA + Josip Kučko, ob. Blaži, ob. Cafuk – <u>daje Ana Kučko</u>
	VIDOVEC 17:30 h. – DEVETNICA SV. JOSIPU 18h. SV. MISA + Vid Brezovec, ob. Košić – <u>daje Fanika Brezovec</u>
14. 03. Četvrtak Matilda, Paulina, Eva	18 h. VIDOVEC + Zdravko, Marija i Franjo Papec – daje ob. Rog
15. 03. Petak Veljko, Vjekoslav	17:30 h NEDELJANEC – KRIŽNI PUT - (bez Sv. Mise)
	17:30 h VIDOVEC – KRIŽNI PUT 18 h VIDOVEC + Ana i Mirko Jurinjak, Ana Bosilj – <u>daje nećakinja</u> + Josip, Branko i Slava Težak, ob. Jakop Težak, Franjo Bunić – daje ob. Vladimira Težak
16. 03. Subota Smiljan, Hrvoje	8 h. VIDOVEC + Ivan Habulan – daje supruga Katarina
	18 h. VIDOVEC + Vjera Novak – daje ob.
17. 03. Nedjelja DRUGA KORIZMENA NEDJELJA	8h. VIDOVEC – za župljane 9h. NEDELJANEC – KRIŽNI PUT 9i30h. NEDELJANEC + Josip, Ana i Jakob Ljubek, Ivan, Stjepan i Ana Presečki, ob. Valentak – <u>daje Ružica Ljubek</u> 11h. VIDOVEC + Agneza i Valent Rožić, Monika i Vid Canjuga, ob. Banić i Rožić – daje ob. Canjuga 15h. VIDOVEC – KRIŽNI PUT

vrijedno podsjetiti na Isusovu opomena nekom zakonoznancu: „U Zakonu što piše? Kako čitaš?“ Moguće je rukovati Božjom riječju, s njom živjeti kao s probitačnim oruđem, njom druge prozivati i drugima odmjeravati, a da je i nadalje posrijedi neobraćeni pristup u kojem srce nije dopustilo da mu Božja riječ oblikuje nutrinu. Još je ovdje jedna dimenzija važna. Naime, vjernik živi od obećanja da je Bog čuvar života. Je li Bog među nama ili nije? Kada je Bog među nama? Možemo li uopće zamijetiti njegovu nazočnost? Zašto se Bog ne očituje u svojoj slavi? Sve su to pitanja koja su nam poznata. Nema dvojbe da život donosi razočaravajuće trenutke u kojima smo duboko potreseni nedostacima i lomovima. Pritom, posebno kad je riječ o neizlječivim bolestima, gubitcima, patnjama i krizama, naviru pitanja Bogu i o Bogu, kao i o njegovu odnosu prema nama. Isusov odnos prema drugoj kušnji pokazuje nam da vjerovati Bogu ne znači rastereti se životnih briga i teškoća. Štoviše, vjerovati Bogu znači svakoga dana ponizno i strpljivo snažiti svoje povjerenje u Boga i pritom unositi svjetlo vjere u bolne trenutke i životne nedostatke. Bog ne želi patnju, već našu ljubav u trenucima patnje. Štoviše, hrabri nas da pritom ne izgubimo povjerenje u njegovu ljubav koju smo pozvani iskazati prema ljudima. Bog ne dolazi u ljudske živote kao čarobnjak pred kojim smo zadivljeni hramskim spektaklom. Put Isusa Krista put je predanog svjedočenja Božje ljubavi prema ljudima. U vremenima rastućeg populizma, religijskog šarlatanstva i afektivnog spektakla ova Isusova kušnja zorno pokazuje da Isus ne ide putem ljudskih očekivanja, već ljudskih potreba. Moćni Bog, koji iskazuje svoju razornu i zastrašujuću nadmoć, nije izbor Isusova predanja.

Bog ili đavao

U trećoj kušnji đavao Isusa više ne oslovljava Sinom Božjim. Poveo ga je „na goru vrlo visoku.“ S te točke motrišta svijet se vidi kao na dlanu. Prvi je naglasak krajnje očit: kad se čovjek zlom voljom i zlim planovima izdiže nad svijet, kad svijetu pristupa s točke nadmoći, pred njim se pokazuje iskrivljena slika stvarnosti. Toj je napasti čovjek izložen tijekom cijelog života. Lako se dogodi da se pogled izoštri za prolazno i da mu prolazne stvari postanu mjerilo življenja. Tomu nasuprot stoje oči vjere. Oči vjere znaju da se stvarnost može promatrati pod vidom Božjega kraljevstva. Što bi to značilo? Riječ je o pogledu koji u stvarima gleda mogućnost služenja. Njoj nasuprot stoji đavolska logika. Suprotnost je krajnje očita. U đavolskom pogledu na svijet riječ je o pristupu koji u stvarima gleda sredstvo ostvarivanja svoje veličine. „Sve ću ti to dati ako mi se ničice pokloniš“. Kad je zaboravljeno da je čovjek slika Božja, onda se gubi ispravno gledanje na svijet. Čim se zanemari i prezre naša upućenost na Boga, čovjek se zapetlja u pokušaju da svoju veličinu vidi u nadmoći nad stvorenjem ili da se želi ostvariti gomilanjem materijalnih dobara, nižući uspjeh za uspjehom, hraneći se društvenim ugledom. Na gori Taboru su učenici susreli preobražavajuće svjetlo Isusova lica, a sada se Isus nalazi na gori odakle mu pogled dopire do svih izazova ljudske moći. Zanimljivo je da u ovoj kušnji đavao izričito navodi što traži zauzvrat. Valja mu se ničice pokloniti! Vjera je uzdizanje srca do pogleda koji dohvaća istinu o Bogu i čovjeku, što se najbolje razaznaje kroz novozavjetni ulomak o Isusovu preobraženju. Pokloniti se Bogu ili predati se đavlu. Dvije mogućnosti i dva puta. Što je ljudski pogled uzdignut više prema Bogu, to je čovjek ponizniji u odnosu prema ljudima. Gramzljivost i oholost lako se uvuku kao neprimjetni stanari naše nutrine. Još valja uočiti slijedeće: pred Isusom đavao koristi laž. U Lukinu evanđelju je rečeno za vlast nad kraljevstva svijeta: „Meni je dana i komu hoću, dajem je“. U tomu se krije izokrenuta logika. Zlo ne utemeljuje ljudska kraljevstva, već ih ono zaposjeda kroz zaposjedanje ljudskih srdaca te ih izokreće u njihovu suprotnost. Kraljevstva – a ona su slikom ljudskih moći – postaju sredstvom nadmoći, a ne služenja. S ovom kušnjom valja računati osobito danas kada se čovjek umara u nastojanju kako dobiti ono što vidi, a time i želi, ali i kako će druge spriječiti da mu oni ne preotmu željeno.

Don Ivica Huljev, župnik u Komiži i urednik stranice kroz-samariju.net
Tekst je objavljen u: *Kruvenica*, br. 28, god. VIII, travanj 2014., Hvar.